

UN PERITATGE DE LA FI DEL S. XVIII

MARTA BARTROLÍ I ROMEU

El 26 de març de 1790 es presenten davant el notari Francisco Raurès i Capdevila, dos igualadins, el mestre d'obres Joan Pasqual, de 57 anys i el fuster Josep Biosca, de 45, per fer relació jurada sobre les obres necessàries per a la conservació del patrimoni dels Medinaceli a les baronies de la Conca d'Òdena, la Llacuna i els seus agregats.

Ambdós igualadins havien estat nomenats pèrits d'ofici per Don Josep Ballester i Torrents, Advocat dels Reials Consells i Procurador jurisdiccional de Luis Antonio Fernández de Córdoba, Montcada de la Cerda, Duc de Medinaceli, Fera Segorbe, Cardona, Santiestevan, Marquès de Cogolludo i Aitona. El dia 6 de febrer se'ls va encarregar fer un reconeixement general de totes les finques vinculades als Medinaceli.

L'ordre havia estat donada per l'hereu de l'excm. Duc Don Pedro Alcántara Fernández de Córdoba, que havia mort el 22 de març de 1789. Aquesta devia ser una de les primeres actuacions del nou duc, que havia rebut el títol dos mesos abans, el 6 de gener de 1790.

Pasqual i Biosca van inspeccionar i pressupostar el molí fariner de Pontils, tres cases del terme de Rocamora, les estances del castell de la Llacuna que s'utilitzaven com a presó, la casa de l'escarceller llacunenc i les presons de la Pobla de Claramunt-comuns per als pobles de la Baronia de la Conca d'Òdena.

En dues de les cases de Rocamora, habitades aleshores per Joan Beumala i el batlle Isidre Albet, s'hi havien de fer urgents reformes a les teulades del corral, canviar bigues i jàsseres, enllosar el forn

i adequar cuines i sales, mentre que la tercera casa, anomenada «Prat de Rocamora», on vivia Isidre Berenguer, encara estava en bones condicions. El molí de Pontils devia trobar-se en força mal estat: calia reconstruir el forat de baixar el rodet, fer-hi una pila de rentar, refer un sostre de la cuina fins a la teulada i construir un altre sostre sobre les basses. Segurament estava mig derruït, ja que calia fer-hi un traspassador, construir-hi de nou la canal, alçar-hi una paret gruixuda que pogués resistir les avingudes del riu sense rebentar el rec i reconstruir-hi la resclosa.

A les presons de la Pobla de Claramunt, les teulades s'havien de refer, reparar la sala i posar-hi portes, mentre que, a la Llacuna, la casa de l'escarceller era pràcticament nova perquè havia estat construïda un any abans. Les portes del castell de Claramunt havien de fer-se noves, també.

El duc hauria de pagar un total de 299 lliures i 7 sous per a «*las obras y reparos que en cada una de las fincas se huvieren observado haberse debido hacer para su precisa conservación en el tiempo que posehió los mismos Estados el Exmo Don Pedro de Alcántara*».

Aquestes obres de conservació, probablement, van ser de les últimes encarregades i sufragades pels ducs en terres de l'Anoia.

MARTA BARTROLÍ I ROMEU (la Pobla de Claramunt, 1959). Llicenciada en Filologia Romànica. Professora de català i francès a l'IES Pla de les Moreres, de Vilanova del Camí. És fundadora de la *Revista d'Igualada*.

Castell de Claramunt